

nosti dráhy od osad a obydlí k úpravě konečné. Že jde jen o prozatimní předpis v uvedeném směru, jest výslovně v dekretu vytyčeno. Konečná úprava v dekretu očekávaná stala se nařízením svrchu uvedeným, jež vydáno bylo podle úvodu k tomuto nařízení, a nadpisu jím změněného nařízení ze dne 4. února 1871, čís. 8 ř. zák., jako prováděcí nařízení k železničnímu zákonu koncesnímu ze dne 14. září 1854, čís. 238 ř. zák., a dekret dvorní kanceláře ze dne 22. října 1841 pozbyl tím podle svého vlastního určení platnosti. Pro různost dotyčných svých ustanovení, najmě ohledně požárního obvodu, nemohou zmíněné nařízení a dekret ze dne 22. října 1841 ani vedle sebe obstáti. Dle toho právem odvolací soud pokládal onen dekret nařízením čís. 19/79 za zrušený a požární obvod podle nařízení min. obchodu ze dne 25. ledna 1879, čís. 19 ř. z. za rozhodný a, protože, což napadeno není, stavení čís. 1, pokud se týče jeho střecha v požárním prostoru nebyla, tedy dráha povinnosti opatření stavení to ohnivzdorným krytem neměla (§§ 25—27 nař. čís. 19/79), právem uznal, že dráha, ježto ji opomenutí patřičného opatření k zabránění požáru nepostihuje, za škodu žalobcovu z požáru není zodpovědnou (§ 1311 obč. zák.).

Čís. 6338.

Náhradní nárok proti obci v Čechách z úrazu pádem do nedostatečně ohražené obecní kašny na návsi nelze vymáhati pořadem práva.

(Rozh. ze dne 6. října 1926, Rv I 75/26.)

Žalobě proti obci v Čechách o náhradu škody, již prý žalobce utrpěl pádem do nedostatečně ohražené kašny na návsi, procesní soud prvního stádia vyhověl, odvolací soud žalobu částečně zamítl. Nejvyšší soud k dovoláním obou stran zrušil rozsudky obou nižších soudů i s předchozím řízením a žalobu odmítl.

Důvody:

Žalobce šel, jak tvrdí, dne 1. prosince 1924 ke 2 hod. ráno, když veřejné osvětlení ulice bylo již zhasnuto, za tmavé noci po hlavní třídě v U. v Čechách z hostince domů, spadl při tom do staré, dávno již nepoužívané, asi 1-5 m hluboké kašny a utrpěl tím úraz, z něhož mu vzešla škoda zažalovaných 789 Kč 80 h. Za škodu tu činí odpovědnou žalovanou obec Ú. jako držitelku nepoužívané pro všeobecnou bezpečnost chodců nebezpečné kašny, která jest na veřejné, ze všech stran volně přístupné návsi ve středu místní obce Ú., má asi 2 m v průměru, je nekryta a obehnána jen kamenem, asi 29 cm širokou a až 40 cm nízkou zdí. V odvolacím sdělení vytyká žalované obci, že, »když již pokládala veřejné osvětlení jen do 2. hod. za dostatečné, byla bez výhrady povinna se postaratí, by za všech okolností předměty, jako nepoužívaná studně, byly alespoň prkny přikryty, by se zabránilo padnutí do ní, že však obec takové péči o noční chodce asi vůbec nevěnuje nezbytné

nutné pozornosti, takže se již veřejná kritika těchto poměrů zmocnila, což žalobce dokládá novinářským článkem o tom, jak obecní správa v různých směrech zanedbává úkoly místní policie«. V dovolání zdůrazňuje pak žalobce, že je nezbytným požadavkem, by obce na cestách a náměstích, jichž smí obecnstvo používat, nenechávaly tak nebezpečné předměty, jako studni, bez nutných bezpečnostních opatření. Oba nižší soudy jsou v podstatě za jedno v tom, že žalovaná obec žalobcův úraz zavinila, protože studni obehnila jen naprosto nepostačující zdí, studni trpěla ve středu místní obce přímo vedle dvou hojně používaných cest a místa toho vůbec neosvětlila nebo je osvětlila naprosto nedostatečně. Ze všeho toho — jak z vývodů žalobcových, tak z důvodů nižších soudů — vyplývá, že v projednávaném sporu nejde o nárok, opřený o důvod soukromoprávní, že nejde o případ, kde obecní orgány úmyslně nebo z nedbalosti opominutím porušily zvláštní zákonné předpisy neb jiná závazná nařízení, která ukládají majiteli domu, pozemku, živnostenského podniku a p. zvláštní opatření k ochraně třetích osob nebo cizího majetku. Naopak z toho, co bylo uvedeno, plyne jasně, že tu jde o případ, v němž strana odvozuje žalobní nárok ze zanedbání povinností obce jako veřejnoprávního podmětu pečovat o bezpečnost osob, jakož i bezpečnost a snadnost chůze a vozby po ulicích a veřejných náměstích. Povinnost ta jest obcím uložena v § 28 čís. 2 a 3 ob. zřiz. pro Čechy a spadá svou povahou právě tak jako povinnosti uvedené v §§ 35 a 36 obec. zřiz. pod pojem místní policie po rozumu §u 37 obec. zřiz., zahrnující v sobě všechny policejní zájmy, svěřené obcím, tedy jak povinnosti uvedené v §§ 35 a 36 obec. zřiz., tak i péči o policejně řádný stav ulic a cest a jejich příslušenství (§ 28 čís. 3 obec. zřiz.). O náhradu škody ze zanedbání povinností místní policie podle § 37 obec. zřiz. stanoví však tento předpis v odstavci druhém výjimkou z §u 1338 obč. zák., že rozhodne politický úřad, zda jest obec povinna dáti náhradu, takže až do rozhodnutí toho je právní pořad vyloučen (srov. rozh. č. 5006 sb. n. s.). Bylo proto podle §§ 240 třetí odstavec, 471 čís. 7, 477 čís. 6 a 478 první odstavec a 513 c. ř. s. rozsudky nižších soudů, jakož i předchozí řízení pro zmatečnost zrušiti a žalobu odmítnouti.

Čís. 6339.

Opomenutí kromě poměrů obligačních zakládá, jsouc bezprávným, pouze tehdy závazek k náhradě škody, ukládá-li zákon povinnost k pozitivnímu jednání.

Pokud neručí pořadatel noční slavnosti na hoře za úraz, jež utrpěl návštěvník, nadcházeje si cestu, pádem do lomu.

(Rozh. ze dne 6. října 1926, Rv I 216/26.)

K-ské družstvo pořádalo slavnost »pálení čarodějnic« na hoře K., náležející musejnímu spolku v P. Slavnost navštívila též žalobkyně, jež na zpáteční cestě za tmy šla po neosvětlené stezce podél lomu, sřítla